

Szoktunk amőbázni.

A gyülekezeti alkalmak közül a péntek reggeli kiscsoportos Bibliatanulmányozás egy olyan lehetőség, ahol 4-5 testvérünk lelkeszi vagy hitoktatói vezetéssel fordul Isten Igéjéhez, a Szentírást tanulmányozva. Az alkalmak nagyon bensőségesek, személyes hangvételűek. Közös imádság után felolvassuk az aznapi Igeszakaszt, és erről fogalmazzuk meg gondolatainkat, keressük Isten jelenlétét, akaratát életünkre vonatkozóan. Ezen alkalmak során nyitott szívvel fogadjuk a tanítást, közös imádságban hordozzuk egymás terheit, megtapasztalhatjuk a Lélek munkáját hétről hétre. Érkezzünk akár örömmel, akár valamilyen nehéz élethelyzetből egy-egy ilyen alkalomra, Jézus tanítása, értünk hozott áldozata és mérhetetlen kegyelme révén békében térünk vissza mindennapi teendőinkhez, feladatainkhoz.

BZs

Számomra nagyon különösek ezek az alkalmak, mert folyton változnak. Aki eljön, nem tudhatja, hogy miként alakul. Változik az összetétel az eltérő munkarend, gyermekek betegsége miatt, és a magunkkal hozott aktuális kérdések, gondok többször „átírják” a megbeszélte menetrendet. De jól van ez így, mert a csoport kész azonnal reagálni egyikünk-másikunk élethelyzetére, kérdéseire. Mi így szoktunk „amőbázni”, így tanított erre a Lélek - és megyünk arra, amerre Ő vezet, túllépve kereteinken....

PA